

El polèmic llibre en què es lloa a Franco, del qual és autor l'actual alcalde de Castelló, José Luis Gimeno, és únicament una lamentable anècdota que s'esdevindrà lletra menuda de la història de la premsa local, una notícia —molt ben instrumentada, per cert, pels mercaders de l'opinió pública— difosa per a enfrontar els grups polítics locals que no trascendirà, però, com a referència de cap altre llibre. Malgrat la intrascendència, interessa examinar des de la pura lògica i perfectament fidels a la història del segle passat, el concepte d'honradesa que, sense gran èxit encara, venen a reinstaurar, amb diners públics, alguns governants del Partit Popular, com ara l'alcalde de Castelló de la Plana, que en el seu llibre sobre carrers de la ciutat qualificava d'"honrat" a Francisco Franco . Si la persona que acaba amb la democràcia, estableix una dictadura i dona ordres d'assassinar, afusellar, torturar i agredir a mil·lers de persones resulta al capdavant que és "honrada", els ciutadans de Castelló de la Plana, d'acord amb l'exemple de lloa franquista que dona el seu excelentíssim alcalde, haurien de començar immediatament a comprar pistoles i a assassinar a opositors i a tota mena d'irredempts per a demostrar la seua honradesa. De la mateixa manera, per a ser "equànims" en aquest examen, també van ser així d'"honrats" Napoleó, el comunista Lenin, el nazi Hitler o l'actual autoabanderat de les llibertats, George Bush, que no ha parat d'assassinar àrabs en nom de la democràcia, com en el seu moment Franco en nom de déu i de la pàtria, . És necessari que recordem i que diguem que aquest desagradable concepte d'"honradesa" perdura entre molts polítics dretans, i no cal esmussar-se, com li passa a certa intel·lectualitat i a certa premsa sospitosa de ser també molt "honrada", a l'hora de criticar aquestes "honradeses" del PP. Es detecten ja els punts d'inflexió, les "desinhibicions", que els partits polítics de l'esquerra del PP esperaven des de fa molt de temps per part dels acòlits d'Aznar. Cal afegir, però, que les noves cartes que es presenten haurien de saber jugar-les intel·ligentment, amb maduresa, comprovant que els votants indecisos no trenquen la seua indecisió en contra de Gimeno perquè parle bé de Franco; són indecisos perquè ningú els ha donat encara la solució o esperança de solventar els seus conflictes socials. Ben mirat, l'escrit de Gimeno no era més que una trampa.